

Adolfina Vodičková

*14. května 1939

ŽIVOTOPIS

dětství během 2.světové války

1.9.1939 - 8.5.1945

1941 - úmrtí babičky Marie

1942 - narozen bratr Reinhard

1942 - rozvod rodičů

1945 - odsun dědečka Augustina

vzdělání

1945 - 1953 smíšená osmiletá ZŠ
ve Stonařově

1949 - svaté přijímání

práce

1953 - nástup do práce UP
Závodů v Třešti

svatba

Zdeňk Vodička

děti

dcera Zdeňka

syn Jaromír

dcera Jana

emigrace dcery

1986 - emigrace dcery do USA

zájmová činnost

Svaz pro tělesně postižené

Dětství během 2. světové války

1939-1945

Adolfina Vodičková, rozená Plassová, se narodila 14. května 1939 ve Stonařově. Její tatínek Augustin Plass byl Němec a maminka Josefa Češka. Měla tři sourozence, nejstarší Antonín zemřel ve dvou letech (*1930), sestra Marie se narodila v roce 1932 a bratr Reinhard v roce 1942. Tatínek v průběhu války pracoval u Schutzpolizei v Jihlavě a ve Vsetíně. V roce 1944 byl povolán do wehrmachtu. Zprávy o něm končí v témže roce. Od dubna 1945 byl nezvěstný a soudně byl stanoven den jeho úmrtí na 30. dubna 1946. Dědeček Augustin Plass není evidovaný v seznamech odsunutých Němců, od rodiny však odešel a nikdo o něm již neslyšel.

Život po válce

1945-1968

V roce 1945 začala pamětnice navštěvovat osmiletou smíšenou školu, která byla dříve německá. Paní Vodičková vzpomíná i na svoji učitelku, Josefu Šánovou, která dodnes žije ve Stonařově a je jí 102 let.

Po ukončení měšťanské školy v roce 1953, kdy proběhla měnová reforma, přišla rodina o všechny finanční prostředky. Přestože Adolfina chtěla studovat zdravotní školu, musela jít ve 14 letech kvůli tíživé rodinné situaci do práce. Nastoupila do UP závodů v Třešti (pozn. Uměleckoprůmyslové závody). Později pracovala v Agrostroji, kde sledovala příjezd ruských vojsk 21. srpna 1968 do Třeště. To již byla Adolfina vdaná za Zdeňka Vodičku a měla tři děti.

Emigrace dcery

1986

V roce 1986 emigrovala dcera Jana i s manželem do USA. Paní Vodičková to nesla těžce, byla kvůli tomu i na výslechu a musela předložit poštu, kterou od ní dostávala. Svou dceru viděla až po roce 1989, tedy po pádu komunistického režimu. Navštívila ji spolu s manželem několikrát ve Spojených státech amerických.

Život po roce 1989

1989

Změny po roce 1989 se pamětnice dotkly spíše negativně. V roce 1991 přišla o práci a musela nastoupit do předčasného důchodu, z čehož byla nešťastná. Začala aktivně působit ve Svazu tělesně postižených, nejprve jako pokladní a později jako předsedkyně. Organizovala zájezdy na Slovensko i po Česku.